

9 listopada 2025 r.

Eucharystia jako pokarm na życie wieczne

Przez dar chrztu świętego wszyscy zostaliśmy wprowadzeni w mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, a tym samym zaproszeni do życia wiecznego. Kościół uczy nas więc, że jeśli sakrament chrztu wprowadza nas w wieczność, to sakrament Eucharystii umacnia nas w doczesnej wędrówce życia, byśmy wytrwali na drogach wiary. Życie chrześcijańskie ma zatem określony cel – wychodzimy z rąk Boga, przechodzimy przez życie, które jest próbą wytrwałości oraz ufności i wracamy do Ojca.

Eucharystia jest więc w Kościele i dla Kościoła pokarmem, który karmi całego człowieka, daje mu siły w codziennym pielgrzymowaniu przez życie: w jego rozwoju, dojrzewaniu, nauce, pracy, relacjach, różnorodnych zajęciach i zaangażowaniach – w rodzinie, Kościele, społeczności. Chrystus wybrał powszedni, codzienny chleb, ponieważ zapragnął stać się uczestnikiem naszej codzienności.

Komunia święta nie jest jednak jedynie umocnieniem doczesnym, ona nasycza właściwe tylko człowiekowi pragnienie życia nieskończonego, pozwala już tutaj i teraz uczestniczyć w wiecznym życiu Boga ukazując, że Królestwo Boże jest już pośród nas. Tylko bowiem Chrystus – prawdziwy Chleb z nieba – ma moc przemiany mnie w siebie tak, by Jego Ciało stało się moim ciałem. Dzięki Eucharystii mogę codziennie żyć na sposób Boga, wchodzić z Nim w relację i uczestniczyć w ofiarowanej mi łasce: „Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, pozostaje we Mnie, a Ja w nim” (J 6,56). Przyjęty przeze mnie Chrystus ma moc przemieniać mnie w siebie, przyswajać się i asymilować, ale tylko wtedy, gdy Mu na to pozwolę, gdy poddam się działaniu łaski.

Zuświadomienia sobie czym jest dar Eucharystii wynika pragnienie adorowania Chrystusa realnie obecnego w Najświętszym Sakramencie. I choć wiemy, że modlitwa adoracyjna jest trudna, wymaga wytrwałości i cierpliwości, to ostatecznie jest to najcenniejszy czas na spotkanie z samym sobą i z Panem, czas na napędlający odwagę i pokojem modlitewny dialog z Chrystusem. Adoracja Najświętszego Sakramentu sprawia, że możemy odnaleźć swoją godność i wartość, uczyć się wewnętrznej wrażliwości i wyczucia tego, czego Bóg ode mnie pragnie.

Praktykujemy zatem wyciszoną modlitwę adoracyjną, z prostotą wyznawamy wiarę w obecność Boga w kruchej Hostii, dziękujemy Mu, czynimy rachunek sumienia, przepraszamy za grzechy i słabości, z ufnością wypraszamy łaskę pięknego chrześcijańskiego życia tak, aby to Jezus coraz bardziej w nas żył, kochał i działał.